

padra lépett: 1877 október 1-én, Boros József színigazgatónál. Neje: *Szakács Júlia*, színésznő, sz. 1860 dec. 8-án, Győrött. Színpadra lépett: 1877 okt. 16-án, Soós Mihály színigazgatónál. Nyugdíjba vonult 1912 dec. 19-én.

Kövi Julis, színésznő, sz. 1879 nov. 6-án, Losoncon. Színpadra lépett: 1896 augusztus 23-án. 1927 okt. 1-én vonult nyugdíjba.

Kövi Kornélia, színésznő. (Lásd: Kiss Árpádné.)

Középen el. Színpadi utasítás. Jelenti, hogy a szereplő színész a színpad középső járásán távozzék. Mondják így is: fenéken el. (V. ö. Balra el. — Jobbra el.)

Középrendű társulat — azon színtársulat, amely a békeidőkben körülbelül 40–45 színészből állott. Az ilyen társulat a jobb állomáshelyeket látogatta. (Miskolc, Győr, Sopron, Székesfehérvár, Szabadka, Kecskemét, Nyitra stb.)

Közgyakorlat. 1792-ben így jelzi a szerződés az általános színházi próbákat. („A Közgyakorlatokat semmi szín alatt el nem mulatom.”) (V. ö. Próbák.)

Közkereset. Így hívták régente magyarul a „proporcio”-t. (Lásd: Proportio.)

„Közkívánatra”. Az egykorú színlapokon gyakran előforduló kitétel. A szót a *Regelő* 1843-ban már használja. Ezzel a kifejezéssel a régibb és újabbkori igazgatók szívesen éltek. A színlapokon ugyanis nagy előszeretettel hirdették valamely színdarab feltűnő sikerét, aminek azzal akartak nagyobb hitelt adni, mintha annak ismételt előadását valóban a közönség kívánta volna, ami sok esetben úgy is volt.

Köznapi történet. Dramaturgiai meghatározás címén ismert kifejezés. Gárdonyi Géza a „Falusi verebek” c. népies darabját, ezzel a műfajjal jelölte meg. (Bem. 1909 jan. 8-án, Nemzeti Színházban.)

Közönség. (Lásd: Néző, Premier- és Színházi közönség.)

Közönség kedvence. Széltében-hosszában használt kifejezés. Arra a színészre al-

kalmazzák, akit rövid időn belül megszeretnek. Vidéken a primadonna és a komikus szokott leghamarabb a közönség kedvence lenni.

Közönyt közönnyel, színmű, írta: Don Augusto Moreto y Cabana, spanyol színműíró, ki a XII. század második felében élt. A darab első előadása 1870 november 14-én volt a Nemzeti Színházban. Első szereposztásában Dianát Felekyné, Carlost ifj. Lendvay, Polillát pedig Szerdahelyi játszották. 1892-ben volt a darab első repríze. Dianát ekkor játssza először P. Márkus Emilia, Carlost Nagy Imre, Polillát pedig felváltva Császár Imre és Zilahy Gyula. A darab és az előadás maradandó sikerét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy 1892 októberében a Nemzeti Színház bécsi vendégjátéka idején ez a darab is színre került és a császárvárosban érte meg huszonötödik előadását. Később Carlost Mihályfi, Polillát pedig Dezső vette át és ezzel a szereposztással játszották a darabot 1911 decemberéig, amikor ötvenkettőszerepelt a vígjáték, ez alkalommal utoljára ezzel a szereposztással. Dezső József halálával a darab lekerült a műsorról, majd Ivánfi Jenő rendezésével újra kitűzik. Ekkor Dianát Paulay Erzsi, Carlost Beregi Oszkár és Polillát Náday Béla játszotta. Felújítják 1918 ápr. 25-én, 1921 nov. 19-én, stb. A darabból többen írtak „Donna Diana” című operát; magyar zeneszerzők közül csak Mannheimer Gyula.

Központ. Így hívják a vidéki színészek az Országos Színészegyesület központi tanácsát. (V. ö. Színészegyesület.)

Központi Kormányzó Tanács. Ez volt az Országos Színészegyesület címe a megalakuláskor, 1871 április havában. (Lásd részletesen: Színészegyesület címszó alatt.)

Köztársaság. Ez volt a címe a kolozsvári színtársulatnak, 1792-ben. 1815-ben a meghasonlott komáromi társaság szintén ezt a nevet veszi fel; a tagok új társulatot alakítottak, amely azután *Köztársaság* néven működött tovább és elmentek Nagykárolyba, Szatmárra és Nagykállóba játékokat folytatni. 1816 és 1817 között Balogh István lesz egy ilyen társulat vezetője. Érdekes volt a céljuk: közösen osztozni a jövedelmen, függetlenül cselekedni, sehol meg nem